

La història de l'Hoquei Club Salt: De no tenir noies fa 8 anys a ser referents a Catalunya

L'Hoquei Club Salt celebra l'ascens del sènior femení a Nacional Catalana, la segona categoria estatal, i els èxits d'un formatiu que creix a còpia de títols

La línia ascendent sembla imparable. «Si t'agrada l'hoquei, t'il·lusions i et deixen treballar en una idea, el club es fa gran. Hem aconseguit un munt de coses posant-li hores, ganes i amor», valora una de les persones clau de l'entitat. «Les primeres nenes que vaig entrenar, eren benjamins i alevins. Però vam veure que la fornada era bona, que disposàvem de diamants en brut que només calia polir una mica», diu. Ara, els diamants s'han convertit en joies de ple dret. «Som el referent a tot Catalunya pel que fa a l'hoquei femení. Estem plantant cara als poderosos, lluitem amb grans conjunts com el Voltregà, el Manlleu, el Palau, el Vila-sana...». La fortalesa del Salt, que ha quedat campió cedint tan sols dos empats i una derrota, les tres patacades a la primera volta -des del novembre tot són triomfs-, radica en la quantitat de joves que destaquen en edat formativa. «Moltes de les nostres jugadores són de fem-17, que la setmana passada van ser subcampiones de Catalunya. En fem-15, van aixecar el títol. I en fem-19, van ser terceres. No és una qüestió de volum i prou, és que hi ha talent», afegeix. «No volem aturar-nos aquí, desitgem anar cap a dalt», confessa l'entrenador de les saltenques. «Tenim clar quin és el nostre projecte, el cuidem i ens hi dediquem en cos i ànima, per això han vingut els èxits. Ara estem competint de veritat i gaudint al mateix temps. Per a nosaltres, que ens felicitin pel joc i el comportament que tenim a la pista és molt bonic». La tasca de captació ha estat impecable: les noies procedeixen de llocs diversos de «la província de Girona, la Jonquera, Figueres, Malgrat, Olot, Sant Celoni, etcètera». L'ascens ha estat la conseqüència de la feina ben feta i picar molta pedra. «Abans de Nadal no ens ho esperàvem, perquè ens movíem entre el tercer i el quart lloc. Ens ho vam començar a creure quan vam fer un pas endavant, lluitant per la primera posició. Allà vam fixar-nos l'objectiu de pujar directament. Hem fet una segona volta espectacular, sense derrotes, que ens han anat engrescant. Hem tret bons resultats de pistes complicades, hem capgirat partits... hem superat tot allò que se'ns ha posat al davant», analitza Rubio. El Salt disposa d'un marge d'onze punts respecte al Sant Celoni, i tan sols li queda una jornada. A la Nacional Catalana, aquest curs, hi competeix el Girona, que disputarà les semifinals del play-off d'ascens a l'OK Lliga contra el Caldes, i el Sant Jordi Desvalls, que ha perdut la categoria. Al pavelló solen reunir-se «entre socis, pares i gent de la base, unes 150 persones. La capacitat és de mig miler». Els objectius del curs, però, no s'acaben amb l'ascens del sènior femení. «En sis anys de femení a l'entitat, hem guanyat cinc campionats de Catalunya en diferents categories. Ara, aviat, competirem a la Copa d'Espanya: en fem-17, a Gandia, del 22 al 24 de maig; en fem-15, a Mieres, Astúries, del 28 al 30. Pel territori seria preciós que tornéssim amb els trofeus». Rubio recorda que «l'any 1986, vaig ser campió de Catalunya i d'Espanya infantil, com a jugador. Ara, quaranta anys més tard, ho puc aconseguir des de la banqueta amb noies que tenien la mateixa edat que jo en aquell moment. Això m'omple moltíssim. És gairebé com tancar un cercle». Però com no en té prou, el cercle continuarà obert. «Esperem que, en una o dues temporades, parlem d'altres coses, de coses més grans. Tothom està endollat i crec que podem aconseguir altres fites. Perquè el fet de dur el nom del Salt arreu del país ja ho és, una fita. I això ho estem fent amb el màxim d'orgull», finalitza.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/05/14/historia-lhoquei-club-salt-tenir-130187991.html>